

მეცნიერი აქიმი

ერთი კარგი აქიმი იყო. სნეულთან რა მივიდის, სნეულის პატრონი ჭიქით მის შარდს მიუტანდის და, რა ნახის, სენი სცნის, წამალი მისცის და განკურნის.

ერთი სნეულის ამბავი მიუვიდა. ჭიქა გაგზავნა, შარდი ითხოვა. მუნ სნეულის სანახავად ორნი მისნი ამხანაგნი იყვნენ. მათ სნეულის შარდში ორთავ თავიანთი შარდიც აურიეს, მას ჭიქაში ჩაასხეს და გაუგზავნეს.

ნახა აქიმმან, გაიცინა და თქვა: მე გაუკიცხავარ, მაგრამ იგი სნეული ორ კვირაში აღდგება. ამ ერთის მთელის კაცის ცოლი ორსულად არის, ყრმასა შობს, და მეორე მთელი კაცი სამს დღეში დასნეულდება და სწორამდის მოკვდებაო.

მოუვიდათ ეს ამბავი და ყველა ეგრე იქმნა.

- თქვენც მათსავით ვრთს მინაში აფსამთ. მე უგუნური ნუ გგონივართ, ვერა შევიგნა რა. რაც თქვენ ქმნათ, თემმან სცნას.

თქვა ვაზირმან არაკი: